

РЕШЕНИЕ

№ 5406

гр. София, 31.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 05.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3910** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по изпратена по подсъдност, на основание чл. 133, ал. 1, изр. второ от АПК, с определение № 2291/20.04.2022 г. по адм. дело 352/2022 г. по описа на Административен съд – [населено място], жалба на А. М. (MUCANIT AYDIN), гражданин на Република Турция, [дата на раждане], притежаващ паспорт № U24317697, издаден на 08.06.2021 г. в РТурция, депозирана от пълномощника му – адв. Н. Д., АК - П. против Отказ за влизане в страната рег. № 0125922013951 от 12.04.2022 г., издаден от Х. С. Г., контролиращ служител на Граничен контролно-пропускателен пункт (ГКПП) „Капитан А. шосе“ в Гранично полицейско управление (ГПУ) – С. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РД „ГП“) – Е. при Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГД „ГП“) – МВР.

В жалбата се излагат доводи за допуснати процесуални нарушения, довели до фактическа необоснованост на постановения отказ и неправилно приложение на материалния закон. Посочените липсващи данни относно органа, издал отказа, основанийето за издаването му, конкретно извършеното нарушение, обусловило включването на жалбоподателя в забранителния национален списък, продължителността на ограничението за влизане в страната, датата на включване в забранителния списък, се сочат като съществени нарушения, обуславящи нищожността на отказа. Твърди се, че жалбоподателят е вписан в Търговския регистър като управител на търговско дружество, осъществяващо търговска дейност

на територията на РБългария и до момента спрямо него не са водени наказателни производства. Застъпва се тезата, че въпреки представените допълнителни доказателства в хода на съдебното производство, не посочването на причините за налагане на принудителната мярка по чл. 21а от ЗЧРБ е основание за прогласяване на нищожността и отмяна на оспорения административен акт.

Това искане се поддържа и в хода на съдебното производство от пълномощника на жалбоподателя. Излагат се допълнителни аргументи за нарушение на правото на защита на жалбоподателя, поради неизпълнение на процедурата по връчване на отказа в присъствие на преводач на турски език, пречатствала възможността да разбере основанието да не бъде допуснат да влезе на територията на РБългария.

Ответникът по жалбата – Х. Г. – контролиращ служител на ГКПП „Капитан А. шосе“ - РД “ГП“ - Е., ГПУ – С. при ГД „ГП“ – МВР, чрез пълномощника си – главен юрисконсулт Н. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че издаденият акт е съобразен с материалния закон и административнопроизводствените правила, поради което следва да бъде потвърден. По отношение на включването на жалбоподателя в ограничителния списък сочи, че служителите на ГД „Гранична полиция“ разполагат с достъп до информацията в регистъра по чл. 21а от ЗЧРБ, но нямат правомощия за въвеждане и/или коригиране на данни в този регистър.

В представените писмени бележки от процесуалния представител на ответника са отразени аргументи, касаещи процедурата по въвеждане на ограничението по чл. 21а от ЗЧРБ, която предшества граничния контрол, извършен от служителя на ГД „Гранична полиция“ на конкретния гранично пропускателен пункт – ГКПП „Капитан А. шосе“. Изложени са и доводи, оборващи тезата на жалбоподателя за неспазена процедура по връчване на отказа. Соци се, че в конкретния казус не са били налице основанията по чл. 14, ал. 2 от АПК за назначаване на преводач от и на турски език при връчване на отказа, тъй като жалбоподателят не е заявил, че не владее български език. Направено е искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, а алтернативно, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, е направено възражение за прекомерност на разноските за адвокатско възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя, в случай, че такива се претендират и се присъдят при евентуално уважаване на жалбата.

СПП не се възползва от възможността да участва в съдебното производство, включително и да изрази становище по жалбата.

Административен съд София-град, I отделение, 26 състав, след като обсъди приложените доказателства към жалбата и в административната преписка, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят А. М. (MUCANIT AYDIN) е гражданин на Република Турция, [дата на раждане] Живее в Република Турция. Не се твърди, а и липсват доказателства да е вписан в регистъра на населението в Република България.

На 12.04.2022 г. в 13,50 ч. на влизане в РБългария жалбоподателят А. М. се легитимира на служителя на ГПУ – С. при РД “ГП“ – Е., изпълняващ функциите на контролиращ орган на ГКПП „Капитан А. шосе“ – ответникът Х. Г., с издаден на 08.06.2021 г. в Република Турция национален паспорт № U24317697. В същия е била поставена входна виза (С) №[ЕИК], издадена от Испания, валидна за срок от 90 дни в периода 13.11.2021 г. до 13.11.2023г. за целите на осъществяван бизнес или стопанска дейност.

С Протокол № 2611/12.04.2022 г. (л. 12 от делото) на жалбоподателя е разяснено на български и турски език, че на основание чл. 8, т. 5 от Регламент 2016/399 на Европейския парламент и Съвета на ЕС (чл. 30, ал. 1, т. 5 от Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г. изд. от министъра на вътрешните работи за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно пропускателни пунктове) ще бъде подложен на цялостна проверка на втора линия за установяване на евентуални данни в националната и други бази данни. Копие от протокола е връчено на жалбоподателя.

Към административната преписка е приложен и резултата от извършената проверка в АИС „Граничен контрол“ (л. 13 от делото). в Справката е отразена наложена забрана за влизане в Република България - №[ЕИК], въведена на 02.03.2022 г. в 13,39 ч., на основание чл. 21а от Закона за чужденците в Република България, с писмо 4170/24.02.2022 г. на председателя на ДАНС, за срок до 23.02.2022 г.

Въз основа на тези данни е издаден оспореният Отказ за влизане в страната рег. № 0125922013951, заведен с вх. № 860/12.04.2022 г. (л. 4 от делото). Изготвено е и съобщение № 4261/12.04.2022 г. от Началника на 03 група на ГКПП „Капитан А.“ до Началника на отдел „Гранична полиция“ при ГД „ГП“, РДГП Е., ГПУ – С. (л. 14 от делото), в което са отразени данните от извършената гранична проверка на жалбоподателя А. М. и изготвените по този повод административни актове – Протокол УРИ 4536р-9362/12.04.2022 г. и Отказ за влизане в страната вх. № 860/12.04.2022 г.

В приложеното по делото писмо рег. № М-14304 от 04.07.2022 г. от зам.-председателя на ДАНС (л. 41-42 от делото) е посочено, че жалбоподателят А. М. е включен в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, съгласно чл. 21а от Закона за чужденците в Република България, поради наличие на основанията по чл.10, ал. 1, т. 1 от същия закон във вр. чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за ДАНС. Уточнено е, че се касае за „действия, с които е поставил в опасност сигурността на българската държава и за него има данни, че действа против националната сигурност“. Изрично е посочено, че тъй като включването в регистъра по чл. 21а от ЗЧРБ не е принудителна административна мярка, не е необходимо и не е издаден индивидуален административен акт от предложителя. Към писмото е приложено заверено копие от писмо рег. № М-4170/24.02.2022 г., въведено в АИС „Граничен контрол“, с което председателят на ДАНС е направил предложение до главния секретар на МВР и директора на Дирекция „Миграция“ – МВР за включване на жалбоподателя А. М. в информационния масив на нежеланите чужденци на територията на РБългария за срок от 10 години, на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. В писмото като индивидуализиращи лични данни за чужденеца са посочени наред с имената му – датата на раждане – 17.02.1976 г. и номера на паспорта – U24317697, с които жалбоподателят се е легитимирал на 12.04.2022 г. и пред ответника – служителя на ГКПП „Капитан А. шосе“.

Отказът е връчен на жалбоподателя на 12.04.2022 г., заедно с препис от Протокола за запознаване с контрола на втора линия (л. 11 - 12 от делото).

Страните не спорят по така описаните фактически обстоятелства, послужили като основание за издаване на обжалвания административен акт.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт, при наличие на правен интерес, по смисъла на чл.147, ал. 1 от АПК, в предвидения срок в чл. 140 ал. 1 от АПК.

Административен съд София - град е местно и родово компетентен да разгледа правния спор, съобразно изискванията на чл. 133, ал. 1, изр. второ от АПК, предвид липсата на адресна регистрация на жалбоподателя на територията на Република България.

В Закона за чужденците в РБългария, Правилника за приложението му и в издадената, на основание чл. 30, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 1 от ЗМВР, от министъра на вътрешните работи Инstrukция № 8121з - 813 от 09.07.2015г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, не е предвидена процедура за обжалване на издадения, на основание чл. 31, ал. 1 от Инstrukцията, отказ за влизане в страната.

Въпреки това, депозираната жалба се явява допустима и подлежи на разглеждане по същество, на основание чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБългария, доколкото оспореният индивидуален административен акт засяга пряко правната сфера на жалбоподателя, а обжалването му не е изключено по закон. В този аспект, приложима е и разпоредбата на чл.13, т. 3 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на Ш. граници), която изрично предвижда възможност за обжалване на постановен Отказ за влизане на територията на държава от Общността на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане по чл. 5, § 1 и не принадлежи към категорията на лицата по чл. 5 § 4 от Регламента.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. От представения Акт за встъпване в длъжност, изготвен въз основа на заповед № 3282з-938/20.04.2015 г. на директора на ГДПП – МВР (л. 27 от делото), е видно, че считано от 20.04.2015 г. ответникът Х. Г. е преназначен на младши изпълнителска длъжност - старши полицаи в 03 група на ГКПП „Капитан А. шосе“ при ГПУ – С., РД „ГП“ Е., т. е. отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Инstrukция № 8121з - 813 от 09.07.2015 г. и има право да извършва самостоятелно гранични проверки, както и да достъпва Автоматизираната информационна система (АИС) „Граничен контрол“. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за приложение на Закона за чужденците в Република България чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България не се допуска в страната от органите на граничния контрол. За целта, на основание чл. 31, ал. 1 от Инstrukцията се съставя „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ по образец от служителя на ГКПП, който е установил обстоятелствата по чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ. Посочената разпоредба възпроизвежда текста на част „Б“ от Приложение V на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите.

Отказът е обективиран в писмена форма, в утвърдения Единен стандартен формуляр и съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК включително и конкретното посочване на фактическите и правни основания за издаването му – „вписан със забрана за влизане в страната“, „в националния списък“.

Отразеното в Единния стандартен формуляр, че „Засегнатият може да обжалва забраната за влизане в страната според предписанията на националните правни наредби“, според настоящия съдебен състав в достатъчна степен гарантира процесуалната възможност за ефективно упражняване на правото на защита. В този аспект, не могат да бъдат възприети и възраженията на пълномощника на

жалбоподателя за неспазване на изискванията на чл. 14, ал. 2 от АПК. Както в Протокола за запознаване с контрола на втора линия, така и в оспорения Отказ за влизане в страната, жалбоподателят не е посочил, че не владее български език. Връчването на екземпляр от оформените документи от административния орган, извършил проверката на граничния контролно-пропускателен пункт, е възприето като стандарт, обезпечаващ правата на засегнатото лице и в Регламента (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите. В националното законодателство липсата на конкретна информация за реда и органа, пред който може да се оспори индивидуалния административен акт, предпоставя прилагане на по-благоприятната уредба в чл. 140, ал. 1 от АПК. В този аспект, неоснователни са аргументите на пълномощника на жалбоподателя, с които се мотивира искане за прогласяване на нищожност на оспорения административен акт.

Изложеното, дава основание на съда да приеме, че при издаване на Отказа за влизане в страната на гражданина на Република Турция А. М., рег. № 0125922013951 от 12.04.2022 г. от служителя на РД „ГП“ Е., ГПУ – С., ГКПП „Капитан А. шосе“ – Х. Г. са спазени административнопроизводствените правила и е приложен правилно материалния закон.

Като основание за отказа е посочена вписаната забрана в националния списък по чл. 21а от Закона за чужденците в Република България. От приложените към делото доказателства – данните от извършената проверка от ответника в АИС „Граничен контрол“ и информацията, представена от зам.- председателя на ДАНС, се установява, че на 23.02.2022 г. председателят на ДАНС е упражнил правомощието си по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ и е сезирал главния секретар на МВР и директора на Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо рег. № М-4170/24.02.2022 г. (л. 43 от делото) с искане за включване на жалбоподателя в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, поради наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Дейността по вписване в ограничителния списък по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ е различна по правната си същност от ограниченията по чл. 44 от същия нормативен акт. При издаване на отказа за влизане в страната, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, поради което при наличие на основанията по чл. 21а от ЗЧРБ, същият е задължен, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията да състави Единен стандартен формуляр по образец, копие от който остава на съхранение в ГКПП. Не подлежат на проверка за законосъобразност в настоящото производство, посочените основания в предложението на председателя на ДАНС, за включване на жалбоподателя в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ на нежеланите чужди граждани, включително и продължителността на наложеното ограничение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, настоящият съдебен състав счита жалбата срещу издадения от служителя на ГКПП „Капитан А.“ Х. Г. Отказ за влизане в страната на гражданина на Република Турция – А. М., рег. № 0125922013951 от 12.04.2022 г. за неоснователна, поради което

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. М. (MUCANIT AYDIN), гражданин на Република Турция, [дата на раждане], притежаващ паспорт № U24317697, издаден на 08.06.2021 г. в РТурция, депозирана от пълномощника му – адв. Н. Д., АК - П.

против Отказ за влизане в страната рег. № 0125922013951 от 12.04.2022 г., издаден от Х. С. Г., контролиращ служител на ГКПП „Капитан А. шосе“, ГПУ – С. към РД „ГП“ – Е., ГД „ГП“ – МВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: